

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 147:

Forslag til lov om ophævelse af lov om en generel arbejdsmiljøafgift.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 28/2 2002).

Sammen med denne sag foretoges:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 148:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljøcertifikat til virksomheder og om statstilskud til virksomheder med certifikat. (Ophævelse af tilskudsordning m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 28/2 2002).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Charlotte Antonsen (V):

Vi har behov for et bedre arbejdsmiljø. Der er stadig alt for mange ulykker, og der er stadig alt for mange skader. I de senere år har det især været den offentlige sektor, der har stået for den stigning, der har fundet sted. På det allersæneste har vi så set en stagnation, men selv om vi har haft et parti ved magten, nemlig Socialdemokratiet, der altid har rost sig meget af at gøre så meget for arbejdsmiljøet, kan vi altså ikke se det i statistikken. Derfor er der behov for at forbedre systemerne, der er behov for, at de virkemidler, vi har, bliver udnyttet bedre.

Det er en af grundene til, at Venstre gerne vil afskaffe arbejdsmiljøafgiften. Det lyder selvfølgelig pænt at tale om en arbejdsmiljøafgift, men realiteten er jo, som alle, der har mødt den i virkeligheden, ved, at der blot er tale om en ekstra skat på virksomheder, kommuner og på amter.

Dertil kommer, at denne skat er forbundet med et meget omfattende bureaukrati, bl.a. fordi virksomheder skal indbetale i flere omgange, fordi der er flere forskellige instanser involveret i arbejdsmiljøafgiften.

Når vi afskaffer afgiften, sparer virksomheder og de offentlige institutioner og arbejdspladser både tid og penge.

Hvis vi ser på pengedelen først, sparer kommuner og amter 96 mio. kr., og det er vel at mærke penge, som ikke bliver modregnet i udligningsordningen. Det vil sige, at det er penge,

som man så kan benytte på en mere fornuftig måde til f.eks. at gøre noget for arbejdsmiljøet.

Den private sektor sparer i alt knap 300 mio. kr., og de har jo så tilsvarende muligheder for at tage fat på det i det virkelige liv.

I stedet for at bruge en masse tid på at administrere arbejdsmiljøafgiften kan man altså bruge tiden på at forbedre arbejdsmiljøet for de ansatte.

Samtidig med at arbejdsmiljøafgiften afskaffes, afskaffes naturligvis også den tilskudsordning, der er tilknyttet afgiften. Det var en ordning, som den forrige regering indførte for ca. 1 år siden.

I lovforslaget bevarer vi muligheden for, at virksomheden frivilligt kan lave et arbejdsmiljøcertifikat, men der er altså ikke noget tilskud knyttet til det.

Vi tror til gengæld på, at der er mange, der er interesseret i at certificere, ligesom vi allerede ser det i dag, fordi det er noget, der kan være med til, at man på virksomheden sikrer, at alle procedurer foregår så fornuftigt som overhovedet muligt, bl.a. ud fra en arbejdsmiljømæssig vinkel. Men det er en ordning, som man sagtens kan have, uden at man har alle de her støtteordninger, som den socialdemokratiske regering introducerede.

I Venstre tror vi simpelt hen ikke på, at de nuværende statslige tilskudsordninger vil have nogen særlig positiv effekt på arbejdsmiljøet, og det er derfor, vi ønsker at afskaffe det her. I hvert fald står det ikke mål med det bureaukrati og det besvær, der er involveret.

Tiden er – for at sige det kort til sidst – simpelt hen bedre anvendt på at forbedre virkelighedens arbejdsmiljøproblemer frem for det skrivebordsarbejde, som den forrige regering havde lagt op til.

Kl. 15.30

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det har jo været udtalt før herfra: WWW – Wa' wil Wenstre? Vi har så tit spurgt om visionen for eller drømmesyntet på arbejdsmarkedsområdet, men ud over de fine ord er det faktisk en deregulering, en afregulering, vi tager fat på. Arbejdsmiljøforskere og andre har udtalt, at det, vi lavede med incitamentspakken, i virkeligheden var det største tigerspring de sidste 30 år. Den kom jo som konsekvens af, at der ikke skete nok, og så ændrede vi det.